

[Arbejdsministeren]

begrænset succes i det sidste års tid med at få placeret de langtidsledige efter jobtilbudsperiodens udløb i varig beskæftigelse. Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, som det også er fremgået af mine besvarelser til udvalget, at ser man ud over Odense – og selv om Odense er vigtig, er der jo andre dele af landet end Odense – viser tallene, at næsten halvdelen af alle, der har været omfattet af et arbejdstilbud, er kommet i varig beskæftigelse, taget for landet som helhed, selv i sidste kvartal af 1980, hvor arbejdsmarkedssituationen var meget dårlig.

Jeg vil gerne spørge fru Lilli Gyldenkilde, socialistisk folkeparti og andre: hvad er egentlig alternativet til, at vi giver langtidsarbejdsløse et arbejdstilbud efter denne ordning, hvor altså halvdelen klarer sig og får varigt job?

Vi ved, at venstresocialisterne – med det, jeg med et måske lidt forkert udtryk har kaldt et hallelujaforslag – forestiller sig, at man kan klare problemet ved at sige: »Først fyret – først i arbejdet«, men alle bortset fra venstresocialisterne, der kender noget til situationen, ved, at dette slagord ikke giver den langtidsarbejdsløse en reel mulighed for at fastholde sin tilknytning til arbejdslivet. Derfor vil jeg egentlig rejse det spørgsmål, om det overhovedet er forsvarligt over for de langtidsarbejdsløse, som det skete i flere af indlæggene, helt at tage afstand fra arbejdstilbudsordningen.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Melchior, at der i aftalen med arbejdsmarkedets parter om lære- og praktikpladser indgår nedsættelse af et centralt udvalg, et lære- og praktikpladsudvalg, som er oprettet under undervisningsministeriets ledelse, hvor man bl.a. skal se på en vis koordination af arbejdet i de faglige fællesudvalg og den smidiggørelse af regler og procedurer, der er nødvendig for, som hr. Arne Melchior også udtrykte det, at så mange unge som muligt kan komme i et lære- eller praktikpladsforhold.

Jeg skal slutte med at sige til hr. Kurt Hansen, at det ikke er rigtigt, når hr. Kurt Hansen hævder, at der nu sker en skærpelse af sanktionerne i forbindelse med arbejdstilbud i forhold til det, der var gældende før. Allerede sidste forår traf vi beslutning om en fremrykning med 6 måneder af tidspunktet for jobtilbuddet, og de regler omkring håndteringen af dem, der sagde nej, der dengang

blev fastlagt, og som der siden er blevet arbejdet videre med mellem arbejdsmarkedets parter, er fortsat de regler, der vil gælde på området.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for det meget positive og venlige tilsagn, han gav – hvis han har tid til at høre. Vi er meget glade for – kvinderne i den socialdemokratiske folketingsgruppe – at han hermed har givet tilsagn om, at en væsentlig arbejdsopgave for erhvervsvejledningsrådet er at sørge for, at unge piger og kvinder får den rigtige rådgivning og vejledning med hensyn til at skaffe sig job og uddannelse. Vi er også meget glade for, at arbejdsministeren vil gøre en særlig indsats her for at henlede organisationernes opmærksomhed på, at de, når de udpeger repræsentanter, må sørge for, at det er en rimelig sammensætning, rådet i sin helhed får.

Resultatet af denne indsats fra arbejdsministerens side vil vi selvfølgelig følge med stor opmærksomhed, og vi skal også love, at vi vil se på den årsberetning, som erhvervsvejledningsrådet får udarbejdet, og se, om man har fulgt intentionerne op.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er flere ting. Arbejdsministeren siger, at vi ikke kan tvinge LO og Dansk Arbejdsgiverforening til at sikre kvinderepræsentation i erhvervs- og uddannelsesrådet. Det ved jeg godt man ikke kan. Men så kunne man i det mindste sikre, at der kom én kvinde ind i det ud over repræsentanten fra Danske Kvinders Nationalråd, nemlig en repræsentant fra Dansk Kvindesamfund. Det er derudfra, vi har stillet vort ændringsforslag. Vi ved godt, at vi ikke kan sikre en større kvinderepræsentation. Vi kan komme med henstillinger, og det håber jeg ministeren vil gøre. Jeg håber, han vil medsende statsministerens henstilling også, sådan at der gøres alt, hvad der overhovedet kan gøres for at sikre, at kvinderne kommer med ind i disse råd og nævn. Men jeg synes, det er vigtigt, at man i det mindste sikrer to pladser. Det er ud fra den betragtning, jeg har stillet det ændringsforslag.